

אמר רבה בר רב הונא אמר רב:
הסוכר אמת המים מערב יום
טוב ולמחר השכים ומצא בה
דגים - מותרין.

אמר רב חסדא:
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה
בפרדס אינה צריכה זמון.

אמר רב נחמן:
נפל חברין ברברבתא.

איכא דאמרי:

אמר רבה בר רב הונא:
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה
בפרדס אינה צריכה זמון.

אמר רב נחמן:
נפל בר חברין ברברבתא.

התם לא קא עביד מעשה, הכא
קא עביד מעשה.

ולא בעיא זמון?

והתניא:

חיה שקננה בפרדס צריכה לזמן,
וצפור דרור צריך לקשור בכנפיה כדי
שלא תתחלף באמה,
וזו עדות שהעידו מפי שמעיה
ואבטליון.

תיובתא.

ומי בעיא זמון?

והתניא:

אמר רבי שמעון בן אלעזר:
מודים בית שמאי ובית הלל על שהזמינן בתוך הקן ומצא לפני הקן - שאסורין.
במה דברים אמורים - ביוני שובך ויוני עליה, וצפרים שקננו בטפיחין ובבירה.
אבל אווזים ותרנגולים, ויוני הרדסיות, וחיה שקננה בפרדס - מותרין, ואין
צריכין זמון.

וצפור דרור צריכה לקשר בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה.
והמקושרים והמנוענעין, בבורות ובבתים ובשיחין ובמערות - מותרין,
ובאילנות - אסורין, שמא יעלה ויתלוש.
והמקושרין והמנוענעין בכל מקום אסורין משום גזל.

אמר רב נחמן:

לא קשיא; הא - בה, הא - באמה.

אמה בזמון סגי לה? - צידה מעליותא בעיא!

אלא אמר רב נחמן בר יצחק:

אידי ואידי בדידה, הא - בגנה הסמוכה לעיר, הא - בגנה שאינה סמוכה.

אמורא:

כאן בשדה הסמוכה וכו' - תימה אמאי לא משני לעיל כן וי"ל אמורא היא
לו לפרק דזכריו והואיל ולא פירש מיידי זין בסמוכה וכו'.

ג' ד' א"ש בן הרמב"ן:

הא בגנה הסמוכה - ובתוס' רבותי הצרפתים ז"ל תירצו דתיובתא ואח"כ
הלכתא היא שהראשונים לא היו יודעים זה התירוץ ואסקו בתיובתא ואח"כ
האחרונים מצאו בדבר תירוץ ולא רצו לפקפק בדברי הראשונים ואינו נכון כל כך...